

Sygn. akt IV KZ 41/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 lipca 2013 r.

w sprawie **W. S.**,

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Sędziego VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt VI Ka .../11 o odmowie przyjęcia kasacji

postanowił

uchylić zaskarżone zarządzenie oraz zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego VI Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 stycznia 2013 r. o odmowie wyznaczenia adwokata z urzędu i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 23 kwietnia 2013 r. Sędzia Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez skazanego W. S. od wyroku tegoż Sądu z dnia 20 września 2011 r., gdyż skazany wezwany na podstawie art. 120 § 2 k.p.k. do usunięcia jej braków formalnych nie uczynił tego.

Zarządzenie to zaskarżył skazany osobiście, wskazując że zawiera ono błędną ocenę jego sytuacji finansowej, a ponadto nie uwzględniła stanowiska Sądu

Najwyższego wyrażonego w postanowieniu z dnia 21 listopada 2012 r., IV KZ 67/12, w którym wskazano, że odmowa wyznaczenia adwokata w urzędzie do sporządzenia kasacji wydaje się być nieuprawniona. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i wyznaczenie adwokata z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 447 § 3 k.p.k. w zw. z art. 528 § 2 k.p.k., w zażaleniu na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji możliwe jest podniesienie zarzutów, które nie mogły stanowić przedmiotu odrębnego zażalenia w postępowaniu okołokasacyjnym, w tym okoliczności dotyczące odmowy wyznaczenia adwokata z urzędu do sporządzenia i podpisania kasacji. W zakresie badania zasadności zaskarżonego zarządzenia leży więc bez wątpienia kwestia zasadności odmowy wyznaczenia adwokata z urzędu, dokonanej zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego VI Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 stycznia 2013 r.

W ocenie Sądu Najwyższego zarządzenie to nie jest zasadne. Choć w zarządzeniu tym – stosownie do wytycznych Sądy Najwyższego zawartych w postanowieniu z dnia 21 listopada 2012 r. – wzięto pod uwagę okoliczności podniesione przez skazanego, a świadczące o jego sytuacji majątkowej, to w ocenie Sądu Najwyższego z okoliczności tych wywiedziono nietrafne wnioski. Zdaniem Sądu Najwyższego, miesięczne dochody skazanego w wysokości 1306,72 zł, przy jednoczesnej konieczności poniesienia niezbędnych wydatków na utrzymanie, w tym kosztów mieszkania (choćby były ponoszone wspólnie z synem), żywności i leczenia, nie pozwalają na poczynienie oszczędności w kwotach wystarczających na pokrycie wydatków związanych z zatrudnieniem obrońcy z wyboru. Zdaniem Sądu Najwyższego zawarta w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia argumentacja, prowadząca do wniosku, że dochód we wskazanej wysokości jest wystarczający dla poniesienia kosztów obrony z wyboru bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania skazanego (art. 78 k.p.k.) w sposób rażący lekceważy zasady doświadczenia życiowego i aktualne realia życia.

Z tych względów, wobec wadliwości zarządzenia z dnia 7 stycznia 2013 r., zasadne stało się uwzględnienie zażalenia i uchylenie: zaskarżonego zarządzenia z

dnia 23 kwietnia 2013 r. oraz zarządzenia z dnia 7 stycznia 2013 r. i przekazanie do ponownego rozpoznania kwestii wyznaczenia adwokata z urzędu do sporządzenia kasacji.

Wobec powyższego, orzeczono jak na wstępie.